

Międzynarodowa Deklaracja Apologetyczna

„Proszę więc was ja, więzień w Panu, abyście postępowali w sposób godny powołania, do jakiego zostaliście wezwani; Z całą pokorą, łagodnością i z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości; Starając się zachować jedność Ducha w więzi pokoju. Jedno jest ciało i jeden Duch, jak też zostaliście powołani w jednej nadziei waszego powołania. Jeden Pan, jedna wiara, jeden chrzest; Jeden Bóg i Ojciec wszystkich, który jest ponad wszystkimi, przez wszystkich i w was wszystkich” (Efezjan 4:1).

Wprowadzenie:

Od dłuższego czasu kościoły ewangeliczne i wspólnoty mesjańskie były nieustannie ulegają wpływu i inwazji przez różne fałszywe nauczania, które odciągały wierzących od doktryn biblijnych i osłabiały ich relacje z Bogiem (1 Jana 2:22-23, 4:1-4). Za fałszywymi naukami stoją „zwodnicze duchy”, które głoszą „innego Jezusa” i „inną ewangelię” (1 Tymoteusza 4:1; Galacjan 1:6-12; 2 Koryntian 11: 1-4). Słowo Boże ostrzega nas: „Uważajcie, żeby was ktoś nie obrócił na własną korzyść przez filozofię i próżne oszustwo, oparte na ludzkiej tradycji, na żywiołach świata, a nie na Chrystusie.” (Kolosan 2:8). Biblijne głoszenie Ewangelii Królestwa koncentruje się na Królu Jezusie Chrystusie (Jeszua ha Masziach): „My zaś głosimy Chrystusa ukrzyżowanego, który dla Żydów wprawdzie jest zgorszeniem, a dla Greków głupstwem; Lecz dla tych, którzy są powołani, zarówno dla Żydów, jak i Greków, głosimy Chrystusa – moc Bożą i mądrość Bożą.” (1 Koryntian 1:23-24). W swoim Słowie Pan wzywa nas „do walki o wiarę raz przekazaną świętym.” (Judy 1:3), a także abyśmy właściwie nauczali „słowa prawdy” (2 Tymoteusza 2:15). W odpowiedzi na zaistniałą sytuację Pan Bóg zachęcił liderów różnych wspólnot do stworzenia Międzynarodowej Deklaracji Apologetycznej. Potrzeba tego dokumentu jest ogromna. Apologetyka jest obroną wiary biblijnej (1 Piotra 3:15). Deklaracja nie ma na celu rzucić wyzwanie Kościołowi ani ruchu mesjańskiemu (2 Koryntian 2:17, 13:8; Galacjan 4:16). Wręcz przeciwnie, wierzymy i mamy nadzieję, że deklaracja i rozwinięte zasoby w dziedzinie teologii i apologetyki pomogą wierzącym w znalezieniu odpowiedzi na niepokojące ich pytania, tak abyśmy mogli „jednomyslnie walczyć o wiarę Ewangelii” (Filipian 1:27).

Celami niniejszej deklaracji są:

1. Wyznaczyć podstawowe zasady wiary biblijnej;
2. Podkreślić teologiczne i praktyczne nieporozumienia, które są najbardziej powszechne we współczesnych kręgach ewangelicznych i mesjańskich;
3. Wspierać duchową jedność wierzących w oparciu o nauki biblijne.

Cele deklaracji:

I. Wyznaczyć podstawowe zasady wiary biblijnej:

1. **Biblia:** 66 ksiąg Biblii to jedyne nieomyślne i nieomyślne Słowo Boże (2 Tymoteusza 3:16-17). Biblia powinna być jedynym fundamentem naszych doktryn. Niektóre starożytne i współczesne teksty żydowskie i chrześcijańskie są niewątpliwie cenne (szczególnie w sensie historycznym, takie jak księgi Machabeusza, które są częścią starożytnych apokryfów żydowskich), ale tylko księgi Starego i Nowego Testamentu (Tanach i Brit Chadasha) są jedynym autorytetem natchnionym przez Boga dla wierzących. Pan wielokrotnie zakazał odejmowania lub dodawania do Swojego Słowa i ostrzegał o konsekwencjach takich działań (Powtórzonego Prawa 4:2, 12:32; Przysłów 30:6; Objawienie 22:18-19).

2. **Jedność Boga:** Pan Bóg Izraela Jahwe jest jeden i On jest Ojcem, Synem (Jezus Chrystus /Jeszua ha Mashiach) i Duchem Świętym /Ruah ha Kodesz (Powtórzonego Prawa 4:35, 6: 4; Mateusza 28: 19-20; 2 Koryntian 13:13). Syn, który istniał na zawsze, ale wcielił się jako Jezus Chrystus (Jeszua ha Mashiach), jest drugą hipostazą Jedynego Boga (Jana 1:1-18; 1

Tymoteusza 3:16; Hebrajczyków 1:1-3). Jezus Chrystus (Yeshua ha Mashiach) i Duch Święty (Ruah ha Kodesz) są równi w swej boskości Bogu Ojcu (Mateusza 28:19-20; 2 Koryntian 13:13).

3. Jezus Chrystus (Jezua ha Masziah): osoba Jezusa Chrystusa (Yeshua ha Mashiach) jednoczy w Sobie dwie esencje - boską i ludzką (Jana 1:1-18, 10:30; Kolosan 2:8-9; Hebrajczyków 4:14-15). Pan Jezus Chrystus (Adon Jezua ha Masziah) jest prawdziwym Bogiem i życiem wiecznym (1 Jana 5:20; Hebrajczyków 13:8-9). Jezus Chrystus (Jezua ha Masziah) jest jedynym pośrednikiem między Bogiem Ojcem a ludźmi (1 Tymoteusza 2:5-6). Biblia mówi: „Aby na imię Jezusa zginało się wszelkie kolano na niebie, na ziemi i pod ziemią. I aby wszelki język wyznawał, że Jezus Chrystus jest Panem ku chwale Boga Ojca.” (Filipian 2:10-11). Jezus Chrystus (Jezua ha Mashiach) żył doskonałym życiem, umarł za nasze grzechy na krzyżu Golgoty, powstał z martwych (trzeciego dnia według Pisma Świętego, jak jest powiedziane w 1 Koryntian 15:1-4), wstąpił do Nieba i przyjdzie po raz drugi na ziemię w sposób widzialny w chwalebnym ciele (Mateusza 24:29-30; Zachariasza 12:10, 14: 3-4; Dz 1:6-11; 1 Tesaloniczan 1:7-10; Objawienie 1:7).

4. Zbawienie: Nawrócenie (ponowne narodzenie) jest istotnym elementem zbawienia, które obejmuje pokutę (teszuva) i wiarę, które radykalnie zmieniają stosunek człowieka do Boga i grzeszny styl życia (2 Kronik 7:14; Jana 3:1-8; Dz 3:19; 2 Koryntian 5:17). My (zarówno Żydzi, jak i nie-Żydzi) jesteśmy usprawiedliwieni i zbawieni tylko przez wiarę (Efezjan 2: 1-10) w odkupieńczą śmierć i zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa (Jezua ha Mashiach) (Rzymian 10: 9-13; Efezjan 2:14 -15), dlatego ewangelia (besora) musi być głoszona wszystkim narodom bez wyjątku (Mt 10: 5-6, 15:24, 28: 19-20; Rz 1:16). Bóg wzbudza w sercu wierzącego pragnienie czynienia dobrych uczynków (Jakuba 2:14-26; Filipian 2:13; Galacjan 6:9-10).

5. Izrael i Kościół: Bóg aktywnie współpracuje zarówno z historycznym Izraelem (ludem żydowskim), jak i z Kościołem (Żydami i nie-Żydami, którzy wierzą w Jezusa (Jezua)). Naród żydowski jest nadal wybrany i kochany przez Boga. Pod koniec czasu cały naród żydowski, który ujrzawszy ukrzyżowanego Jezusa Chrystusa (Jezua ha Masziah), będzie pokutować i uzna Jego za swojego Mesjasza (Masziah), zostanie zbawiony i przyjęty przez Boga do relacji Nowego Testamentu (Jeremiasza 31:1; Zachariasza 12:10, 13:1; Rzymian 11:11, 12, 26-29). Wierzący w Jezusa Chrystusa (Jezua ha Masziah) Żydzi (znani dziś jako Żydzi mesjanistyczni, Eudim Meszikhim) są częścią Kościoła powszechnego, jak również narodu żydowskiego. Biblia nazywa ich „resztką” Izraela (Rzymian 11:1-5). Wierzący w Jezusa Chrystusa (Jezua ha Masziah) z narodów należą do Kościoła powszechnego i są duchowym nasieniem Abrahama i, zgodnie z obietnicą, spadkobiercami Bożych obietnic (Galacjan 3:26-29). Wszyscy wierzący powinni dążyć do demaskowania i potępienia antysemityzmu (wrogości i wywyższenia się wobec narodu żydowskiego), rasizmu i dyskryminacji rasowej, a także modlić się o zbawienie narodu żydowskiego i pokój w Jerozolimie (Rzymian 10:1; Psalm 122:6), aktywnie promując duchową jedność wierzących w oparciu o nauczanie biblijne (Rodzaju 12:1-3; Zachariasz 8:20-23; Estera 4:13-14; Jana 4:22; Rzymian 9:1-5, 11:17-22).

„Mówię bowiem, że Jezus Chrystus był sługą obrzezania ze względu na prawdę Bożą, aby potwierdzić obietnice dane ojcom; I aby poganie chwalili Boga za miłosierdzie, jak jest napisane: Dlatego będę cię wystawiał między poganami i będę śpiewał twemu imieniu. I znowu mówi: Weselcie się, poganie, z jego ludem. I znowu: Chwalcie Pana, wszyscy poganie, i wystawiajcie go wszyscy ludzie. I znowu Izajasz mówi: Przyjdzie korzeń Jessego, ten, który powstanie, aby panować nad poganami. W nim poganie będą pokładać nadzieję” (Rzymian 15:8-12).

II. Podkreślić następujące nieporozumienia teologicznych i praktycznych, które są najbardziej powszechne we współczesnych kręgach ewangelicznych i mesjańskich:

1. Zaprzeczenie nieomyślności i inspiracji ksiąg Starego i Nowego Testamentu (Tanakh i Brit Hadasza).

2. Markjonizm (odrzućcenie Boskiego natchnienia i pomniejszanie znaczenia ksiąg Starego Testamentu [Tanah], a także fałszywego dualistycznego nauczania, że są dwaj Bogowie: zły i mściwy bóg Starego Testamentu oraz rodzaj i protekcyjnalny Bóg Nowego Testamentu).

3. Rozpoznawanie różnych rodzajów tekstów niekanonicznych jako natchnionych przez Boga (apokryfy żydowskie i wczesnochrześcijańskie, Talmud, midrasz, teksty Ojców Kościoła itp.).

4. Zaprzeczanie jednego Boga jako Ojca, Syna i Ducha Świętego.

5. Zaprzeczanie, że Jezus Chrystus (Jeszua ha Mashiach) jest Panem Bogiem.

6. Zaprzeczenie ludzkiej naturze Jezusa Chrystusa (Jeszua ha Mashiach).

7. Zaprzeczanie, że Duch Święty (Ruah ha Kodezh) jest Panem Bogiem.

8. Zaprzeczenie odkupieńczej śmierci Jezusa Chrystusa (Jeszua ha Masziaha) na krzyżu Golgoty, Jego zmartwychwstanie w chwalebny ciele, wniebowstąpienie do nieba, przyszły widzialny powrót z nieba i ustanowienie Jego Tysiącletniego Królestwa na ziemi ze stolicą w Jerozolimie (Izajasza 2:1-5; Jeremiasza 23:5-8, 33: 14-26; Micheasza 4:1-8; Zachariasza 8:1-8, rozdziały 12-14; Objawienie 20:1- 10).

9. Zaprzeczanie życia po śmierci, doktryna zmartwychwstania Jezusa Chrystusa (Jeszua ha Mashiach) i przyszłe zmartwychwstanie ludzi (pierwsze zmartwychwstanie jest „zmartwychwstaniem życia”, a Drugie zmartwychwstanie to „zmartwychwstanie potępienia” (Jana 5:28-29; 1 Koryntian 15:51-52; 1 Tesaloniczan 4:13-18; Objawienie 20:11-15).

10. Zaprzeczanie istnieniu Szatana i demonów (złych duchów).

11. Różne formy pseudo-duchowości, okultyzmu i pogaństwa w judaizmie i chrześcijaństwie, takie jak kabała, modlitwy do świętych, astrologia, scjentologia, nauki New Age (New Age), Reiki (rodzaj medycyny alternatywnej), itp.

12. Odmowa zbawienia tylko z łaski Bożej przez wiarę w Jezusa Chrystusa (Jeszua ha Mashiach).

13. Antynomizm (nauczanie, że Bóg nie wymaga od wierzących przestrzegania ustanowionych przez Niego praw moralnych, które zostały nam pozostawione w Biblii).

14. Uniwersalizm chrześcijański (nauczanie, że wszyscy ludzie zostaną ostatecznie zbawieni).

15. Teologia podwójnego przymierza (nauczanie „Jeszua nie jest dla Żydów” oraz fakt, że mają oni własną drogę zbawienia bez osobistej wiary w Jezusa Chrystusa [Jeszua ha Mashiach]).

16. Teologia zastępcza (nauczanie, że Kościół zastąpił Izrael, że Żydzi utracili swój status ludu wybranego przez Boga, oraz zaprzeczenie dosłownego wypełnienia się prorocstw o Izraelu podczas ustanawiania Tysiącletniego Królestwa Chrystusa [Mesjasza] na ziemi).

17. Antysemityzm w kręgach chrześcijańskich (wrogość i wywyższenie wobec narodu żydowskiego).

18. Zaprzeczanie żydowskim korzeniom wiary chrześcijańskiej.

19. Zaprzeczając temu, że zgodnie z prorocstwami biblijnymi sam Pan Bóg w przyszłości zgromadzi naród żydowski na ziemi izraelskiej (Izajasz 14:1-2, 43:5-7, 49:22; Jeremiasz 16:14-16; Ezechiela 37:1-14, 38:8; Zachariasza 12:9-14).

20. Nieuznawanie prawa Żydów mesjanistycznych do obcowania ze swoim ludem, do dalszego prowadzenia rozpoznawalnego życia żydowskiego, do obchodzenia świąt Pańskich zgodnie z kalendarzem biblijnym i do ujawniania ich mesjańskiego spełnienia w życiu Jezusa Chrystusa (Jeszua ha Masziah) oraz w przyszłych wydarzeniach przepowiedzianych przez proroków (Zachariasz 14:16-19). „*Byli też fałszywi prorocy wśród ludu, jak i wśród was będą fałszywi nauczyciele, którzy potajemnie wprowadzą herezje zatracenia, wypierając się Pana, który ich odkupił, i sprowadzą na siebie rychłą zgonę*” (2 Piotra 2:1).

III. Promować duchową jedność wierzących w oparciu o nauki biblijne poprzez:

1. Studiowanie i nauczanie Pisma Świętego z uwzględnieniem języków hebrajskiego i greckiego oraz kultury czasów biblijnych.

2. Pielęgnowanie szacunku dla tradycji żydowskiej i chrześcijańskiej, jeśli nie są one pogańskie i nie zaprzeczają nauczaniu biblijnemu (Mateusza 15:6; Dzieje 15:20-21, 29; 1 Koryntian 10:20-22, 31-33, 12:1-2; Kolosan 2:16-17; 1 Tesaloniczan 1:9, 5:20-21; Objawienie 2:14-15).

3. Rozwój dialogu między Żydami mesjańskimi a wierzącymi ewangelikami bez wywyższania jednych ponad drugich (Łukasza 18:14; Rzymian 11:17-22; Efezjan 2:11-22).

4. Zapewnienie duchowej pomocy ludziom, którzy ulegli wpływom takich ruchów jak Żydzi dla judaizmu (organizacja antymesjanistyczna), Bnei Noah (ruch synów Noego) oraz takie pseudochrześcijańskie kultury jak Świadkowie Jehowy i Mormoni (Przysłów 24:11-12; Efezjan 4:14-16; 1 Jana 4:1-4).

5. Prowadzenie wspólnych wydarzeń duchowych, modlitw za Izrael i Kościół, a także pomoc prześladowanym wierzącym w Izraelu i innych krajach (Psalm 122:6; Izajasz 62:1-7; Rzymian 9:1-3, 10:1, 15:27; 1 Tymoteusza 2:1, 4:16).

6. Rozwijanie skutecznych metod ewangelizacji zarówno w Izraelu, jak i na całym świecie (Mateusza 28:19-20; Rzymian 1:16; 10:1).

„A Bóg cierpliwości i pociechy niech sprawi, abyście byli jednomyślni między sobą na wzór Jezusa Chrystusa; Abyście jednomyślnie, jednymi ustami wysławiali Boga, Ojca naszego Pana Jezusa Chrystusa. Dlatego przyjmujcie siebie nawzajem, jak i Chrystus przyjął nas do chwały Boga” (Rzymian 15:5-7).